

(6- úterý odpoledne)

1. DUCHOVNÍ ŽIVOT).

Pár „chaotických poznámek“. V tom, co říkám, vám mohou připadat paradoxy – nelogičnosti - protimluvy. Někdy to může být chybou mluvčího, ale někdy to vychází z tématu samotného.

Duchovní život je paradoxní. „Jeho logika je poněkud nelogická“.

Duchovní život - „Život s hloubkou – výškou.“ **JSME DUCHOVNĚ - TĚLESNÉ A VZTAHOVÉ BYTOSTI. NEJSME SAMI PRO SEBE.** Jsme součástí „sítě nejrůznějších vztahů“ - vůči Bohu, lidem a ostatním tvorům.

(a) **Celé naše lidství patří k duchovnímu životu.** CELÝ NÁŠ ŽIVOT JE PATŘENÍM NA BOHA (kontemplace – sv. Eirénaios?). Jde o to uvědomit si – objevovat tento potenciál a žít z něho.

DUCHOVNÍ ŽIVOT – VEDE TAKÉ K UVĚDOMĚNÍ SI a přijetí TĚLA A TĚLESNOSTI.

(b) **DUCH V BIBLI** představuje vždy dynamický prvek. Dech, vítr, vichr - „vzduch v pohybu“.

Duch označuje dynamiku života – směřování -pohyb [Provokativní ztvárnění Ducha v jezuitském kostele v Heidelbergu před Letnicemi 2018 viz foto níže / Omlouvám se za špatnou kvalitu

snímku/ – na nečekaném místě, ženská postava, život, hravost, rozvernost, tvořivost. Něco jiného než čekáme – si myslíme.]

[V tomto smyslu také v Ignácových Exerciích¹ rozlišování duchů znamená rozlišování duchovních a myšlenkových hnutí.]

Co nás vede a táhne?

O jakou dynamiku jde v mém životě a službě?

Duch je dárce života. Co mne skutečně oživuje? Co to je?

DUCHOVNÍ ŽIVOT – BÝT TAŽEN (spíše NESEN) DUCHEM BOŽÍM – BOŽÍ LÁSKY – KTERÝ SE NEJSILNĚJI PROJEVIL NA KŘÍŽI A VE VZKŘÍŠENÍ.

(c) K tradičním „metodám“ duchovního života patří modlitba, ústraní-ticho a půst. Rád bych řekl **NĚCO MÁLO K ÚSTRANÍ.** Jde o odstup, který nám pomáhá uspořádat si myšlenky, pročistit naše plány a motivace. Duchovní život se odehrává jak v ústraní, tak i mezi lidmi a s lidmi.

---

1 IGNÁC Z LOYOLY. *Duchovní cvičení* 313-336. Pravidla k rozlišování duchů pro 1. a 2. týden; český překlad: Robert Kunert SJ; Velehrad Roma Refugium 2002; pozn. 12) „Pojmem „duch“ se zde rozumí všeobecně každý vliv nějaké skutečnosti, která působí na člověka zvenčí. Podle směru tohoto vlivu je „duch“ nazýván buďto „dobrým“ nebo „zlým“. Cit. tamtéž s.130

Pohybujeme se mezi těmito póly. Diakonie – Kontemplace k sobě patří. Ano, obojí je potřeba. Citlivost vůči druhým vedoucí k pomáhání a službě je znakem autentického duchovního života. Richard Rohr dokonce vyžaduje, aby se účastníci exercicií a duchovních programů taky aktivně podíleli na službě (Centrum akce a kontemplace).

2. Meditace. Stejně jako při prvním setkání.